

РЕШЕНИЕ

№ 482

гр. Варна, 10.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 3 СЪСТАВ, в публично заседание на втори април през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Катя Г. Савова

при участието на секретаря Пламена Ст. С.ова
като разгледа докладваното от Катя Г. Савова Административно наказателно дело № 20233110203486 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 59 и следващите от ЗАНН.

Образувано е по депозирана жалба от С. А. Р., ЕГН: *****, с адрес: гр.Варна, бул.“Сливница“ *** чрез проц. представител, срещу Наказателно постановление № 23-0819-002310 от 22.06.2023 г., издадено от Началник група към ОД МВР Варна, Сектор „Пътна полиция“, с което на основание чл.185 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/, му е наложено административно наказание – глоба, в размер на 20 лева, за нарушение на разпоредбата на чл.5, ал. 1, т.1 ЗДвП и на основание чл.175, ал.1, т.5 от ЗДвП, му е наложено наказание- глоба, в размер на 100 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от един месец, за нарушение на разпоредбата на чл.123, ал.1, т.1 ЗДвП.

В жалбата се излагат съображения за незаконосъобразност на обжалваното НП.

В проведеното открито съдебно заседание жалбоподателя, редовно призован, се явява, представлява се от процесуален представител, който поддържа жалбата на посочените в нея основания и претендира разноси по делото.

Въззиваемата страна, редовно призована, в съдебно заседание не изпраща представител. По делото е постъпило писмено становище от

процесуален представител- юрисконсулт. В него процесуалният представител на ОД на МВР-Варна ангажира становище за законосъобразност на НП, като моли същото да бъде потвърдено. Претендира за присъждане на юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на поискания адвокатски хонорар.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, намира и приема за установено следното:

Жалбата се явява процесуално допустима, доколкото е подадена в предвидения в чл. 59, ал. 2 ЗАНН срок, от легитимирана страна, срещу акт, подлежащ на обжалване.

Разгледана по същество се явява основателна, поради следните съображения:

От фактическа страна административно наказващия орган за да издаде обжалваното наказателно постановление е приел за установено следното:

На 07.06.2023 г. в 20.00 часа С. А. Р., ЕГН: *****, с адрес: гр.Варна, бул.“Сливница“ *** управлявал специален автомобил марка „Мерцедес Арокс“ с рег.№ ***, собственост на ЗМБГ АД с ЕИК:200706452 в гр.Варна, на ул.“Тодор Р. Пенев“ в района на бензиностанция „Петрол“, която е на самообслужване, и при извършване на маневра „обратен завои“, не оставя странично разС.ие и блъска два броя информационни табели, като им нанася имуществени вреди. Като участник в ПТП въззивникът допуска и напуска ПТП, без да спре и установи последиците от произшествието.

След сигнал за настъпило ПТП подаден на 09.06.2023г. от служители на бензиностанция „Петрол“ била извършена проверка от сектор "Пътна полиция" при ОД на МВР Варна. Същите, в състава на които бил и свид. Р. Г. К. - мл. автоконтрольор при ОД на МВР- Варна установили, че водача на автомобила марка „Мерцедес Арокс“ с рег.№ ***, е напуснал произшествието. В показанията си свидетелите Р. Г. К. и К. Х. И. твърдят, че действията на водача на процесния автомобил били установени, след като били прегледани записите от камерите на бензиностанцията, два дни след възникналото ПТП при които били причинени щети на табелата на

бензиностанцията. По-късно бил установен и водача на автомобила, който на 09.06.2023г. се отзовал на бензиностанцията при пристигането на полицейските служители.

В сведения взети от С. А. Р. същият отказва категорично да е блъскал табелата на бензиностанция „Петрол“ на 07.06.2023г., като твърди че на посочената дата и час се е намирал на бензиностанцията, но движението на управлявания от него автомобил било направлявано от свид. Б. К. П.. За това, че е блъснал табелата на бензиностанция „Петрол“, разбрал на 09.06.2023г., когато отишъл на място, от служители на бензиностанцията.

Поради изложеното свидетеля Р. Г. К. съставил АУАН бл. № 982670/09.06.2023 г., с който на жалбоподателя било вменено нарушение по чл.5, ал. 1, т.1 от ЗДвП и нарушение по чл.123, ал.1, т.1 от ЗДвП и нарушение по чл.100, ал.1, т.1 от ЗДвП, който бил връчен на въззивника без възражения. За нарушението по чл.100, ал.1, т.1 от ЗДвП е издадена МР №23-0819-0М000262/22.06.2023г. на основание чл.54, ал.1, т.2 от ЗАНН.

Така описаната и възприета от съда фактическа обстановка се установява по несъмнен начин от показанията на разпитания в хода на съдебното следствие свидетели Б. К. П., К. Х. И., както и на свидетеля Р. Г. К.- актосъставител. Съдът кредитира същите показания като логични, непротиворечиви и съответстващи на събраната по делото доказателствена съвкупност. Описаната и възприета фактическа обстановка се установява и от писмените доказателства по делото - АУАН бл. № 982670/09.06.2023 г., с който на жалбоподателя било вменено нарушение по чл.5, ал. 1, т.1 от ЗДвП, нарушение по чл.123, ал.1, т.1 от ЗДвП и нарушение по чл.100, ал.1, т.1 от ЗДвП.

Относно приложението на процесуалните правила:

С оглед изложеното, съдът след запознаване с приложените по дело АУАН и НП намира, че съставеният АУАН и обжалваното НП отговарят на формалните изисквания на ЗАНН, като материалната компетентност на административнонаказващия орган следва от така представената Заповед № 81213-1632/2021 г. на Министъра на вътрешните работи. При съставянето на АУАН и при издаването на НП настоящия съдебен състав установи, че са налице съществени нарушения на процесуалните правила, които водят до опорочаване на административнонаказателното производство по налагане на

наказание санкция на жалбоподателя. АУАН не е издаден при спазване на императивните изисквания на чл. 42 и чл. 43 от ЗАНН и създава неяснота относно нарушението, която ограничава право на защита на жалбоподателя и ограничава правото му по чл. 44 от ЗАНН в тридневен срок от съставяне на акта да направи и писмени възражения по него. Както в акта, така и в НП при изписване на диспозитива на нарушението по чл. 5, ал. 1, т. 1 от ЗДвП са посочени всички хипотези на деянието, без административнонаказващия орган да индивидуализира действията на въззивника и да посочи с кои от тях точно е допринесъл за настъпилият вредоносен резултат. Не са били посочени какви всъщност вреди са били нанесени и какъв е техният размер. Атакуваното НП формално съдържа реквизитите по чл. 57 от ЗАНН и в него съществуват съществени пороци, водещи до накърняване правото на защита на жалбоподателя.

Спазени са сроковете по чл. 34 от ЗАНН.

На жалбоподателя е вменено и нарушение – по чл. 123, ал. 1, т. 3, б. "а" от ЗДвП, като за да бъде изпълнен съставът следва да бъдат установени осъществени виновни активни действия от страна на жалбоподателя, причиняващи ПТП и неговото напускане. Такива не бяха доказани по несъмнен начин. Останали са неизяснени причините въззивникът да напусне произшествието и да ли това са били субективни или обективни причини, той да не остане на произшествието. С жалбата си въззивникът отрича той да е причинил щети на бензиностанция „Петрол“ с управлявания от него автомобила, обяснява че на посочената дата и час се е намирал на бензиностанцията, но не е разбрал че е съборил табела. В показанията си свид. Б. К. П. обяснява, че същият ден заедно с въззивника се е намирал на въпросната бензиностанция и е направлявал управлявания от него автомобил при извършване на маневра обратен завои. Не е видял въззивникът да е съборил табела на бензиностанцията.

Поради всичко изложено настоящият съдебен състав намира, че не се установи жалбоподателя да е извършил вменените му нарушения. Посочените процесуални нарушения, установени от съда при разглеждане на делото обуславят незаконосъобразността на обжалваното НП, като същото следва да бъде отменено.

С оглед направените искания от процесуалния представител на

въззивника за присъждане на разноски за адвокатско възнаграждение и от процесуалния представител на въззиваемата страна за присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение, съдът установи от правна страна следното:

От процесуалния представител на въззиваемата страна в писмените бележки е направено искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. При този изход на делото това искане се явява неоснователно и следва да бъде оставено без уважение.

От въззивника с въззивната жалба е направено искане за присъждане на разноски, като е представил адвокатско пълномощно и доказателства, че е изплатено възнаграждение на упълномощения от въззивника да го представлява по настоящето дело адвокат А. А. с размер на 600.00 /шестстотин/ лева, съгласно представен Договор за правна защита и съдействие от 10.08.2023г., поради което съдът стига до извода, че в конкретния случай следва да се присъди адвокатско възнаграждение, тъй като са били представени доказателства на това.

Предвид изложеното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 23-0819-002310 от 22.06.2023 г., издадено от Началник група към ОД МВР Варна, Сектор „Пътна полиция“, с което на основание чл.185 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/, на С. А. Р., ЕГН: *****, с адрес: гр.Варна, бул.“Сливница“ *** е наложено административно наказание – глоба, в размер на 20 лева, за нарушение на разпоредбата на чл.5, ал. 1, т.1 ЗДвП и на основание чл.175, ал.1, т.5 от ЗДвП, му е наложено наказание- глоба, в размер на 100 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от един месец, за нарушение на разпоредбата на чл.123, ал.1, т.1 ЗДвП.

ОСЪЖДА Областна дирекция на МВР Варна да заплати на С. А. Р., ЕГН: *****, с адрес: гр.Варна, бул.“Сливница“ *** сумата от 600.00 /шестстотин/ лева, представляваща адвокатско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от получаване на съобщението от страните, че същото е изготвено и обявено, пред

Административен съд Варна, на основанията, предвидени в НПК, и по реда на глава дванадесета от АПК.

Съдия при Районен съд – Варна: _____